

З матар'ялаў ХХІІ зьезду КП Беларусі

(Працяг з папярэдняга нумару)

«Дабрабыт»

На Беларусі, як падаў нядайна міністэр культуры Кісялёў («Сов. Бел.», № 2, 56, працуе больш за 45 тысяч толькі пазаштатных агітатаў. Колкосьць іх значна пабольшваецца штатнай арганізацыяй, якая з розных нагодаў, як «дастойныя суперчы» 1-га травеня, каstryчніцкія рэвалюцыйныя, розных партыйных зъездаў і г. д., штурмаве абыякаўшася савецкіх працоўных. Сіла гэтай накіруваваеца, як кажа Патолічаў, «на растлумачэнныя працоўныя пастаноўкі Пленума ЦК КПСС, накіраваных на далейшае развязвіць прымесловасці ў ўздым усіх галін сельскай гаспадаркі». Гэтак даўдзіць, што выконваньне дэкадных, квартальных, гадавых ды пяцігодных планаў туго дасцяга «будаўніком камунізму». Таму, каб змусіць савецкага работніка да максымальнага высліку, усе способы добрыя. Ня грабаеца пры гэтым і шантажом.

Як вядома, галоўная проблема ў жыцці савецкага грамадзяніна — гэта змагчыць купі щто-небудзь. Не гаворычы тут аб спекуляцый «блазе», савецкая гандлёвая сетка церпіц ад хранічнае нястачы тавараў першася патрэб. Ліквідація-ж гэтага інстытуція ўзялжніваеца партыйнай ад выкананія і перавыкананія насељніцтвам працоўных нормаў. Гэтак, у дакладзе першага сакратара КПБ наядувзначна сказана, што далейшы ўздым дабрабыту будзе залежаць ад працаўтасці насељніцтва ў перавыкананіі нормаў. Большая частка праудукці, атрыманай звыш пляну, — гаворыцца ў спрапаздочным дакладзе, — накіроўваецца на павялічынне тавараў на баргу знутры рэспублікі. Значыцца, далейшае павялічэнне гандлю цікава знаходзіцца ў простай залежнасці ад нашага ўменія арганізація вытворчасць так, каб усе прымесловыя працдыствы, усе калгасы і саўгасы на толькі выконвалі, але і перавыконвалі пляны».

★

Мэдышынскае абслугоўванье насељніцтва Беларусі, навет згодна з **афін-яльнымі**, прапагандова падхварбованымі, дадзенымі, выглядае досьць бледна. У БССР адзін лекар прыпадае сяняня на 1330 асоб (на 1. I. 56 ў рэспубліцы было 7.904 лекары, пяць год таму, якож Патолічаў, іх было на 2 тысячи менш). Колькосьць невялікай якісць навысокая. Партыйны сакратар і аб гэтым атрыманай звыш пляну, — гаворыцца ў спрапаздочным дакладзе, — накіроўваеца на павялічынне тавараў на баргу знутры рэспублікі. Значыцца, далейшае павялічэнне гандлю цікава знаходзіцца ў простай залежнасці ад нашага ўменія арганізація вытворчасць так, каб усе прымесловыя працдыствы, усе калгасы і саўгасы на толькі выконвалі, але і перавыконвалі пляны».

У часапісе «Вожык» у жніўні 1955 году крэтыкавалася тт. Варановіч і Чіханович, якія нібыта працавалі старшынамі калгасу імі Кірава, а таксама ўзгадчык рабітескіх пасквеца **фактыячных, наўажлівых адносін да хворых**, якія выклікають справядлівасць скары насељніцтва... **Ідэяльныя культуры**.

З гэтым справа дрэнь. Хоць Патолічаў і зазначыў, што летася было ўсяго 45 гурткоў для вывучэння палітычнай эканоміі (балшавіцкі «новы запавет»), а сёлета іх стала больш за 400 («штурмую-

ся»).

★

Далей тав. Патолічаў падаў некаторыя канкрэтныя лікі. Гэтак, выпуск вучніў

13)

зка стаяла да яго прозвішча ў сьпісе, няўажко ён памёр? Ці можа гэта быць?

І вобраз маладога хлопца, сакаўнога, поўнага жыцця, сілы, устаў, як жывы, перад Лабановічам. Успомніўся яму ціпер адзін пусты, нязначны выпадак, калі ён, жартліва праракаючы лёс сваіх сяброў, сказаў вясною мінулага году:

— Ты, Лабузька, нядоўга пажыўшы на съвеш!

Гэта гаварылася дзеля съмеху, бо вельмі трудна вязалася думка аб съмерці Лабузькам з самым Лабузькам, так многа было ў ім здароўя і жыцця!

Лабановіч апушыў галаву і сядзёў на рухліве. Нядайні смутна-няясны настрой ціпер забыўся. Зусім іншыя думкі выклікала ў ім гэта вестка аб съмерці Андрэя. Няпўнасць і нязначнасць людзкога лёсу і гэта съмерць, съмерць усемагутнай і неадхільнай, як злая здань, пачынала трывожыць яго і зноў ахапіла ўсю істоту.

Лабановіч уставіўся ў адзін пункт і колькі хвілін пазіраў, на міргаючы вачамі. Патрываючы ўзялінне вельмі жыва намалівала яму вобраз мёртвага Андрэя. Нярухлівы. Скрозь сініяватую плеўку вечка вытрыкаючы пагаслыя очы. Губы песьні засці, і съмерць адбіла на іх пячаць свою. Марцьячая бледнасць і жаўцізна разыліта на твары... Гэта — чалавек! Гэта — та неспакойная форма, у якой такчаста зъмяненіе з'емест! Нейкі гаспадар пакінуў яе. Яна першы называлася чалавек, Андрэй Лабузька, а ціпер — труп!.. Дзе-ж гэтыя парыўні-імкнені? Дзе яны? И куды дзеўся сам гаспадар? Што ёсьць там, па другі бок?..

Лабановіч жахнуўся. Ён як-бы пачаў, што нехта неадхільны, грозны і няムольны замахнуўся над ім цяжкаю булаваю і вось-вось апушыць яе на галаву. А ён такі мізэрны, такі нікчэмы, што навет голас пратэсту, навет голас просьбы ня можа сарвацца.

Бабка пазірала на настаўніка. Яе таксама ахапіў нейкі страх; такая відочная зъмена зрабілася раптоўна з «панічом», і выгляд у яго нейкі дзіўны.

Яна павольненка адступіла на крок, бліжэй да дэзвярэй, і зводзічы з яго вачай і ціхенъка вышла з пакойчыка. Сточы за дэзвярамі ў кухні, яна колькі хвілін прыслухоўвалася. Але настаўнік трymаўся ціха. Бабка крыху заспакоілася.

Лабановіч устаў і прайшоўся па пакоіку. Думка аб неадхільнай съмерці моцна ўзрушыла яго і засела ў мазгах.

«Калі-б я сказаў каму: асьцерагай мяне — я нащу ў сабе съмерці, напоўна, на мяне паглядзелі-б, як на вар’ята, і вя ўсім разе служжалісі-б, — падумаў Лабановіч. — І тым на меней гэта так. Але чаму-ж людзі аб гэтым ня думаюць?..

Да пытання формулы «найменшае зло»

(Працяг з папярэдняга нумару)

шчына» «ў гонар ХХ зъезду!», аднак ідэялягічное «перавыхаванье» йдзе ма-

рудна. «У пастаноўцы ідэялягічной работы, — чытаем мы ў дакладзе, — у рэспубліцы ёсьць вельмі сур'езныя недахопы. У шмат якіх гурткох і палітшколах, у лекціях і дакладах марксістоўска-ленинскай тэорыі выкладаеца павярхоўна, глыбокі аналіз грамадзкіх зъяўвў падміненца агульнімі развязаннямі..

«Найбольш запушчанай дзялянкай партыйнае асобы праца гэта заставаца па палітычнай самадаўкы кадраў. Шмат якіх партыйных арганізацій пусцілі гэту вельмі важную справу на са- мацёк..

«Як паказваюць шматлікі факты, буйныя недахопы мае ў палітычнай агітациі... Партыйныя арганізаціі рэспублікі не дабіліся такога становішча, каб палітычнай праца праводзілася систэматычна... Значная частка працоўных ўсё яшчэ заставаца паза належным палітычным упрымлівам, не інформуеца аб важнейшых падзеях нутранога і міжнароднага жыцця».

«Як агульных развязаньняў аб ідэялягічных недахопах, першы сакратар ЦК КПБ перайшоў да крытыкі партыйнага друку. Характэрнай адзнакай гэтага апошнінага выявіўся: «слоўная траскатка, агульныя развязаніе, блытнія і перакрываючыя факты» запраўдніці» (дакладнае насыльдаўанье Хрушчоў). Дзяля пікантнасці, там-же былі пададзены й прыклады гэтага зъявішча. Знаёмім:

«19 жніўня 1955 году магілеўская абласцная газета «За Радзіму» змініца карэспандэнтка „Чаму ў Горацкім раёне нікія наяды малака?” У ёй паведамляеца, што галоўныя засціхні ў Ліхачоўскай МТС тав. Сібіркіна не займаеца пытанінамі павялічынне наяды малака, яя бывае ў калгасе імі Булганина. Але наядома, абы якім калгасе ўшаў гутарка, бо ў Горацкім раёне ёсьць два калгасы імі Леніна, і ніводзін з іх не ўхаходзіць у зону Ленінскай МТС.

«У часапісе «Вожык» у жніўні 1955 году крэтыкавалася тт. Варановіч і Чіханович, якія нібыта працавалі старшынамі калгасу імі Кірава, а таксама ўзгадчык рабітескіх пасквеца **фактыячных, наўажлівых адносін да хворых**, якія выклікають справядлівасць скары насељніцтва... **Ідэяльныя культуры**.

З гэтым справа дрэнь. Хоць Патолічаў і зазначыў, што летася было ўсяго 45 гурткоў для вывучэння палітычнай эканоміі (балшавіцкі «новы запавет»), а сёлета іх стала больш за 400 («штурмую-ся»).

Далей тав. Патолічаў падаў некаторыя

шчына» «ў гонар ХХ зъезду!», аднак ідэялягічное «перавыхаванье» йдзе ма-

рудна. «У пастаноўцы ідэялягічной работы, — чытаем мы ў дакладзе, — у рэспубліцы ёсьць вельмі сур'езныя недахопы. У шмат якіх гурткох і палітшколах, у лекціях і дакладах марксістоўска-ленинскай тэорыі выкладаеца павярхоўна, глыбокі аналіз грамадзкіх зъяўвў падміненца агульнімі развязаннямі..

«Як паказваюць шматлікі факты, буйныя недахопы мае ў палітычнай агітациі... Партыйныя арганізаціі рэспублікі не дабіліся такога становішча, каб палітычнай праца праводзілася систэматычна... Значная частка працоўных ўсё яшчэ заставаца паза належным палітычным упрымлівам, не інформуеца аб важнейшых падзеях нутранога і міжнароднага жыцця».

«Як агульных развязаньняў аб ідэялягічных недахопах, першы сакратар ЦК КПБ перайшоў да крытыкі партыйнага друку. Характэрнай адзнакай гэтага апошнінага выявіўся: «слоўная траскатка, агульныя развязаніе, блытнія і перакрываючыя факты» запраўдніці» (дакладнае насыльдаўанье Хрушчоў). Дзяля пікантнасці, там-же былі пададзены й прыклады гэтага зъявішча. Знаёмім:

«19 жніўня 1955 году магілеўская абласцная газета «За Радзіму» змініца карэспандэнтка „Чаму ў Горацкім раёне нікія наяды малака?” У ёй паведамляеца, што галоўныя засціхні ў Ліхачоўскай МТС тав. Сібіркіна не займаеца пытанінамі павялічынне наяды малака, яя бывае ў калгасе імі Булганина. Але наядома, абы якім калгасе ўшаў гутарка, бо ў Горацкім раёне ёсьць два калгасы імі Леніна, і ніводзін з іх не ўхаходзіць у зону Ленінскай МТС.

«У часапісе «Вожык» у жніўні 1955 году крэтыкавалася тт. Варановіч і Чіханович, якія нібыта працавалі старшынамі калгасу імі Кірава, а таксама ўзгадчык рабітескіх пасквеца **фактыячных, наўажлівых адносін да хворых**, якія выклікають справядлівасць скары насељніцтва... **Ідэяльныя культуры**.

З гэтым справа дрэнь. Хоць Патолічаў і зазначыў, што летася было ўсяго 45 гурткоў для вывучэння палітычнай эканоміі (балшавіцкі «новы запавет»), а сёлета іх стала больш за 400 («штурмую-ся»).

Далей тав. Патолічаў падаў некаторыя

шчына» «ў гонар ХХ зъезду!», аднак ідэялягічное «перавыхаванье» йдзе ма-

рудна. «У пастаноўцы ідэялягічной работы, — чытаем мы ў дакладзе, — у рэспубліцы ёсьць вельмі сур'езныя недахопы. У шмат якіх гурткох і палітшколах, у лекціях і дакладах марксістоўска-ленинскай тэорыі выкладаеца павярхоўна, глыбокі аналіз грамадзкіх зъяўвў падміненца агульнімі развязаннямі..

«Як паказваюць шматлікі факты, буйныя недахопы мае ў палітычнай агітациі... Партыйныя арганізаціі рэспублікі не дабіліся такога становішча, каб палітычнай праца праводзілася систэматычна... Значная частка працоўных ўсё яшчэ заставаца паза належным палітычным упрымлівам, не інформуеца аб важнейшых падзеях нутранога і міжнароднага жыцця».

«Як агульных развязаньняў аб ідэялягічных недахопах, першы сакратар ЦК КПБ перайшоў да крытыкі партыйнага друку. Характэрнай адзнакай гэтага апошнінага выявіўся: «слоўная траскатка, агульныя развязаніе, блытнія і перакрываючыя факты» запраўдніці» (дакладнае насыльдаўанье Хрушчоў). Дзяля пікантнасці, там-же былі пададзены й прыклады гэтага зъявішча. Знаёмім:</p

